Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 11 Aug. 1491, 1491 Seite 205

Habet q̃ offendãt oculos tuos: fateor ⁊
scio. Sz q̃s mũdabit eã? Aut cui alti ꝑ-
ter te clamabo? Ab occult⁹ meis munda
me dñe: ⁊ ab alienis parce ſuo tuo. Cre-
do ꝑpt qd ⁊ loq̃r. Dñe tu ſcis. Nõne ti-
bi ꝓlocut⁹ ſũ aduerſũ me delicta mea de
us meus: ⁊ tu dimiſiſti impietatẽ cordis
mei? Nõ iudicio ↄtẽdo tecũ q̃ veritas es:
⁊ ego nolo fallere meipm. ne mẽtiat iniq̃
tas mea ſibi. Nõ ḡ iudicio ↄtẽdo tecũ. qr
ſi iniq̃tates obſuauer⁹ dñe: dñe q̃s ſuſti
nebit? Sz tñ ſine me loq̃ apd miſicordi
am tuã: me terrã ⁊ cinerẽ. Sine me tñ lo
q̃: qm̃ ecce miſicordia tua ẽ. ñ hõ irriſor
me⁹ cui loq̃r. Et tu fortaſſe irrides me: ſz
ↄuerſus miſereber⁹ mei. Quid eñi eſt qd
volo dicere dñe de⁹ me⁹: niſi qr neſcio vñ
venerĩ huc ĩ iſtã dico mortalẽ vitã: mor-
talẽ dicã vitã: an mortẽ vitalẽ: neſcio? Et
ſuſceperũt me ↄſolatões miſeratõnũ tu-
arũ: ſic audiui a ꝑentib⁹ carnis mee: ex q̃
⁊ in q̃ formaſti me ĩ tꝑe. Nõ eñi ego me-
mini. Excepert ḡ me ↄſolatões lact⁹ hu
mani. Nec mr̃ mea vl̃ nutrices mee ſibi
vbera ĩplebãt: ſz tu mihi dñe dabas ꝑ
eas alimẽtũ ĩfantie ſm ĩſtitutõez tuaz et
diuitias vſq; ad fundũ rez diſpoſitas.
Tu etiã mihi dabas nolle ampli⁹ q̃ȝ da
bas: ⁊ nutriẽtib⁹ me velle mihi dare qd
ill' dabas. Dare eñi mihi ꝑ ordiatũ affe-
ctũ volebãt q̃ ex te abũdabãt. Nã bonũ
erat eis bonũ meũ ex eis: qd ex eis nõ: ſz
ꝑ eas erat. Ex te q̃ppe bona oĩa de⁹: ⁊ ex
deo meo ſal⁹ mihi vniuerſa. Qd aĩa ad-
uerti poſtmodũ clamãte te mihi ꝑ hec ip
ſa q̃ tribuis int⁹ ⁊ for⁹. Nã tũc ſugere no
rã ⁊ acq̃eſcere delectatõib⁹. Flere aũt of-
fenſiões carnis mee nihil ãpli⁹. Poſt hec
ridere cepi dormiẽs ꝑmo: deĩde vigilãs.
Hoc eñi de me mihi ĩdicatũ ẽ: ⁊ credidi:
qm̃ ſic videm⁹ ⁊ alios infãtes. Naz iſta
mea nõ memini. Et ecce paulatĩ ſẽtiebã
vbi eſſem: ⁊ volũtates meas volebã oſtẽ
dere eis ꝑ q̃s implerent: ⁊ nõ poterã qr in
tus ille erãt: foris aũt illi: nec vllo ſuo ſen
ſu valebãt ĩtroire ĩ aĩaz meã. Itaq; ia-
ctabã mẽbra ⁊ voces. ſigna ſĩlia volũta-
tib⁹ meis: pauca q̃ poterã q̃lia poteram.
Nõ eñi erãt veriſĩlia. Et cũ mihi ñ obtẽ

perabat: vl̃ nõ ĩtellecto: vl̃ ne obeſſz: ĩdi-
gnabar nõ ſubdit⁹ ſz maiorib⁹. et liber⁹
nõ ſuiẽtib⁹: ⁊ me d illis flẽdo vindicabã.
Tales eẽ infãtes didici q̃s diſcere potui:
⁊ me talẽ fuiſſe mag⁹ mihi ipi ĩdicauert
nõ ſciẽtes q̃ȝ ſciẽtes nutritores mei. Et
ecce infãtia mea olĩ mortua ẽ ⁊ ego viuo
Tu aũt dñe q̃ et ſꝑ viuis. ⁊ nihil morit ĩ
te. qm̃ añ ꝑmordia ſecl'oꝝ ⁊ añ oẽ qd vel
ante dici pt: tu es ⁊ deus es dñſq; oĩm q̃
creaſti: ⁊ apud te rez oĩm ĩſtabiliũ ſtant
cauſe. et rez oĩm mutabiliũ ĩmutabiles
manẽt origĩes. ⁊ oĩm irrõnabiliũ ⁊ tꝑa-
liũ ſempitne viuũt rões. Dic mihi ſup-
plici tuo de⁹: ⁊ miſicors miſero tuo. dic
mihi vtrũ alicui iã etati mee mortue ſuc
ceſſerit ĩfantia mea. an illa ẽ quã egi ĩtra
viſcera mr̃is mee? Nã ⁊ d illa mihi non
nihil ĩdicatũ ẽ. et ꝑgnãtes ipe vidi feĩas.
Quid etiã añ hãc dulcedo mea de⁹ me⁹:
fui ne alicubi aut aliq̃s. Nã q̃s mihi di-
cat iſta nõ habeo: nec pr̃ nec mater potu
erũt: nec alioꝝ exꝑimẽtũ. nec meoria mea
An irrides me iſta q̃rẽtẽ: teq; de h qd no
ui laudari a me iubes. et ↄfiteri me tibi?
Cõfiteor tibi dñe celi ⁊ tre laudẽ dicens
tibi de ꝑmordijs ⁊ infantia mea q̃ ñ me-
mini. ⁊ dediſti ea homĩ ex alijs de ſe cõij
cere: ⁊ auctoritatib⁹ mĺiercl'aꝝ mĺta d ſe
credere. Erã eĩ ⁊ viuebã etiã tũc: ⁊ ſigna
quib⁹ ſenſa mea nota alijs facerẽ: iã in fi
ne infãtie q̃rebã. Vñ h tale aĩal niſi abs
te dñe? An q̃ſq; ſe faciẽdi erit artifex: aut
vlla vena trahit aliũde: q̃ eẽ ⁊ viuere cur
rat in nos. ꝑterq; qd tu fac⁹ nos dñe cui
eſſe et viuere nõ alid atq; alid ẽ? qr ſũme
eẽ atq; ſũme viuere idipm es. Sũm⁹ eĩ
es ⁊ nõ mutar⁹. nec ꝑagit ĩ te hodiernus
dies: ⁊ tñ ĩ te ꝑagit: qr ĩ te ſunt ⁊ iſta oĩa.
Nõ eñi haberẽt vias trãſeũdi: niſi cõti-
neres ea. Et qm̃ ãni tui nõ dficiẽt. anni
tui hodiern⁹ dies. Et q̃ȝ mĺti iã dies nr̃i
⁊ patrũ noſtroꝝ ꝑ hodiernũ tuũ trãſiert
⁊ ex illo accepert modos: ⁊ vtcũq; extite
rũt ⁊ trãſibũt adhuc alij ⁊ accipiẽt ⁊ vt-
cũq; extiſtẽt. Tu aũt idẽ ipe es: ⁊ oĩa cra
ſtina atq; vltra oĩaq; heſterna ⁊ retro: ho
die facies: hodie feciſti. Quid ad me ſi q̃s
nõ ĩtelligat? Gaudeat et ipe dicẽs. Quid

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0205
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG